

כי בי ירבו ימיך

שלמה המלך אומר "כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים" משלי ט, יא.
לכאורה נראה שיש כפילות בפסוק - שהרי אם ירבו ימיך סימן שהוסיפו לך שנות חיים.

נראה לתרץ על כך ע"פ מעשה בשני אחים - ראובן ושמעון.
ראובן - שהיה המבוגר שביניהם - יצא למסחר ושמעון נשאר ללמוד בבית המדרש. כשהלכו לבית עולמם ועלו שניהם לבית דין של מעלה התייחסו אל הצעיר כאל בן שמונים ולמבוגר כאל בן עשרים. תמהו האחים על ההגדרה המוזרה "הרי אנחנו רגילים שראובן הוא הגדול מבינינו", ונענו שלמרות שראובן היה גדול יותר, הרי שכל חייו הושקעו במסחר, וכאן בעולם האמת רק הזמן המושקע בתורה, מצוות ומעשים טובים נחשב כ- 'זמן אמיתי'.

כך גם מסופר על אברהם אבינו - שחשש שמא כל ימיו בצעירותו כשחי בבית תרח אביו יוגדרו כימים מבוזבזים, ובאה התורה והשמיעה לנו "ואברהם זקן בא בימים" ומפורש בזוהר כי אברהם בא עם כל ימיו עד שלא חסר מהם אפילו יום אחד.
זו גם כוונת שלמה המלך ע"ה: בזכות שתעסוק בחכמה ירבו ימיך, ואם תשקיע אותם בתורה, במצוות ומעשים טובים, אזי הם יחשבו לך כשנות חיים בעולם הבא - דוגמת 'שמעון' מהמעשה דלעיל.